

De Rijshoutstraat in vroeger tijden ...

Wijngaarden, in de volksmond Wengerde, is het laagstgelegen dorp in de Alblasserwaard. Het behoort tot de gemeente Molenwaard. Van 1817 tot 1986 was Wijngaarden een zelfstandige gemeente. Een oudheidskamer is gevestigd in de voormalige raadkamer van Wijngaarden en wordt beheerd door de Historische Vereniging Binnenwaard. Er worden oude gebruiksvoorwerpen, gereedschappen, kleding en speelgoed bewaard. (BL)

De Ronde van Wengerde

Zô tege de tijd dat de Tour de France begon, deeje wij in onze buurt ok 't nôôdige aan wielrenne. Zô 'n speesjaole wielrenfiets hadde we gêên van aalle. Je was al blij as ie een bietjie aerdige fiets had. We reeje rondtjies. De start en finish wazze aaltijd in de Rijshoutstraet, in de mitte, zô ongeveer waer Henk d'n bakker weunde en d'n badmêêster van 't zwembad in de haove. D'r sting mè krijt een dikke streep op straet. Nae de start in de Rijshoutstraet reeje we naer de Klaaandiepstraet, 't bochie om, voorlangs 't huis van Jôôst de Puts d'n Dijkstraet in, en dan deur de Dwarsstraet naer de finish in de Rijshoutstraet. D'r wier van te vore afgesproke hoevel rondtjies d'r gereeje mosse worre. Veul oto's wazze d'r nò nie. maor d'r sting d'r toch êên op d'n uitkijk om ie te waarschouwe as t'r gevaer kwam. Dà kon de pliesie weze of een oto. As 't een pliesie was, wier d'r hard geroepe: "Tuuuuut!" Wie d'r meefietste, verbeelde z'n aaige een bekende wielrenner te weze. Zô wiere d'r naome geroepe as: "Ik ben Woutjie Wagmans", of Jan Nolte, Wim van Est of Koppie. Dat was dien Iteljaon die mè gemak tegen 'n grôôten baareg op kon fietse.

Azze me zô een paar weke bezig wazze gewist, kwam d'r mêêstal êên op 't

idee om de Ronde van Wengerde te gaon fietse. Dat was een hêël end. We gonge van start in de Rijshoutstraet zôôas gewoonlijk, mor dan andersom richting d'n Dwarsstraet, d'n dijk op en deur Wijk C naer de Tollesteegt. Daer met een rotgang naer beneejene. In die tijd stak de Tollesteegt gewoon de rijksweg over en zôô op Wengerde aan. Vervolleges naer 't ôôste tot de kruising met de provinsjaole weg. Daer rechtsaf naer Slierecht. De provinsjaole weg was toen d'r tijd een weg mè klinkerbestraeting en d'r was gêên ampart fietspad zôôas nou. Soms hà je wind tege en mos t'r aerdig aangepôôt worre om bij te blijve. As ie geluk had, kwam d'r gêên trein aan en bleve de spoorbôome omhôog. Dan fietste we langs 't stesjon en daernae de Stesjonsweg op. Aan 't end hà je dan nog een kollechie van een lichte cattererie en zô kwam ie op d'n dijk en gonge we deur Kaarekbuurt-west naer d'n Dijkstraet. Die hiet nou A.W. de Landgraefstraet. Dan 't bochie om en deur d'n Dwarsstraet naer de finish in de Rijshoutstraet. Bij d'n aankomst stinge d'r dikkels een hôop aanderande jong die nie hadde meegedaen, de renners op te wachte. Ok vaoders en moeders stinge daer aan 't end van de race. Mè rôôje koppe van d'n inspanning sturremde we dan op d'n aaindstreep af.

Op 'n dag wier d'r een prijs uitgelôôfd voor de winnaer. Henk d'n bakker had een klaain brôôd gebakke voor de winnaer van De Ronde van Wengerde. Omdat 'r êëntjie een bochie had afgesneeje, en zôôdoende gelijk met de winnaer aankwam, wier 't brôôdjie in twêêë gebroke. 't Was zôôgezeed een zôôgenaomde closed finish. 't Brôôd wier ter plekke aan bonke getrokke, uitgedêêld en deur de renners gelijk mè smaok opgegete.

Zeun van Sjorse.